

Seksistische verwijderingsbijdrage

Vorige maand heb ik mijn Duitse scheerapparaat vervangen door een nieuwe flexibele driekopper mét tondeuse. Dus kan ik nu weer netjes geschoren door het leven gaan, maar dit terzijde. Waar het in deze column over gaat is hoe regelgeving en bedrijfsproces elkaar weer eens lekker in de wielen rijden.

Wat is het geval? Ik moest een verwijderingsbijdrage voor mijn driekopper betalen. U weet wel, een klein bedragje dat bedoeld is om de kosten te drukken van het op milieuvriendelijke wijze afscheid nemen van mijn vorige apparaatje. Een prachtige regeling die door onze volksvertegenwoordigers in een helder moment is ingesteld. Goed voor het milieu, het milieubewustzijn en niet te vergeten de ambtelijke molens die toch ook nog wat te doen moeten hebben. Op zich heb ik helemaal geen moeite met een dergelijke regeling. Wat ik wel vreemd vind is dat we die wet alleen maar kennen in Nederland. Onze Europese vrienden kennen lang niet allemaal dit soort regelgevingen. Je zal dan maar bij de grens wonen. Moet je je ook nog afvragen of scheerapparaten in België of Duitsland goedkoper zijn omdat daar geen verwijderingsbijdrage geldt.

Nu weten u en ik heel goed dat in tegenstelling tot scheerapparaten goede wetgeving nogal lastig is. Meestal stuiten wetten op problemen bij de uitvoering en handhaving en in het geval van de verwijderingsbijdrage is dat niet anders.

Als we de verwijderingsbijdrage procesmatig bekijken, dan krijgen we het volgende beeld:

- > u koopt een apparaat(je);
- > de verkoper kijkt op de lijst of dat apparaat(je) een verwijderingsbijdrage kent;
- > is dat het geval dan brengt hij dat in rekening;
- > als klant heeft u het recht om het oude apparaat in te leveren bij de winkel na aanschaf (meenemen dus om twee keer winkelbezoek te voorkomen);
- > bij grote apparaten (koelkasten en zo) wordt er van de handelaar verwacht dat hij eerst het oude apparaat verwijdert (ophaalt dus) en laat afvoeren en daarna pas het nieuwe apparaat aflevert.

Eigenlijk moet die arme leverancier bij grote apparaten dus tweemaal bij u verschijnen (het oude ding moet immers worden afgevoerd voor hij een nieuwe levert). U begrijpt, die leverancier doet dat natuurlijk niet. Hij draait gewoon een aantal proceshandelingen om. U mag zelf uitmaken welke.

Bekijken we de verwijderingsbijdrage op waterdichtheid dan komen we nog iets anders tegen wat zo mogelijk nog grappiger is. Immers, het blijkt in de

procesbeschrijving al dat er sprake is van een lijst waarop staat welke apparaten in aanmerking komen voor het in rekening brengen van een verwijderingsbijdrage. En daar blijkt dat de wet op de verwijderingsbijdrage in aanmerking komt voor discussie op grond van artikel 1 van onze grondwet. In de winkel kwamen de verkoper en ik namelijk tot de hilarische vaststelling dat scheerapparaten wél een verwijderingsbijdrage kennen en de alom bekende 'Ladyshave' niet.

Ziedaar een wet waarbij ofwel sprake is van positieve discriminatie en dus ouderwets is, ofwel discrimineert tussen de seksen en daarmee tegen artikel 1 van de grondwet ingaat. Het kan natuurlijk ook dat de lijst van apparaten met verwijderingsbijdragen is samengesteld door een vrouwelijke ambtenaar. In ieder geval levert één en ander weer een geweldig leuk bedrijfsprocesje op waarmee we een flink aantal mensen aan de slag houden.

Overigens heb ik mijn oude apparaatje helemaal niet 'verwijderd', maar gewoon in reserve gehouden voor het geval die nieuwe hi-tec driekopper het laat afweten. Voorlopig zult u mij in ieder geval uitsluitend netjes geschoren in het openbaar tegenkomen met het goede gevoel dat ik de milieuzorg weer een beetje gesubsidieerd heb.

Albert Verheij

*Albert Verheij is ICT- en organisatieadviseur.
E-mail: a.verheij@planet.nl.*